

„Falken“ sejlede derop, afgik 150 Kuttere til samme Egn. Jeg kan ikke forstaa, at Redningsmateriellet om Bord i „Islands Falk“ skulde have været betydeligt mindre i Aar end i Fjor; i Fjor kunde „Falken“ meget godt overføre Fiskerne til og fra Island.

Naar den højtærede Minister endelig bemærker, at de paagældende for øvrigt var af den Opfattelse, at der var særlig rigt Fiskeri ved Færøerne sidste Sommer, saa at det ikke var nødvendigt at indlade sig paa at overføre Fiskerne, kunde jeg ønske at vide, hvem „de paagældende“ var, der skønnede saaledes, og som mente at kunne stille deres Skøn ikke alene mod Fiskernes, men over Fiskernes. Jeg tror nu, at Fiskerne selv bedre kunde skønne, om det kunde betale sig bedst at fiske ved Færøerne eller ved Island, end „de paagældende“, som den højtærede Minister sagde. Jeg skal benytte Lejligheden til at frembære en Tak dels til den højtærede Minister, dels til alle, der ellers har medvirket til, at Inspektionsskibene de foregaaende Aar har udvist saa stor Elskværdighed mod færøske Fiskere under de meget vanskelige Forhold, de under Krigssituationen havde at arbejde under; men jeg kan samtidig ikke tilbageholde en Beklagelse af, at man sidste Sommer stillede sig unødvendig afvisende overfor Fiskerne.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder var saa elskværdig at omtale de færøske Havnearbejder og gav Oplysning om, hvorledes denne Sag staa. Trangen til at faa disse Havneanlæg udført er, som jeg allerede har udtalt, mindst lige saa stor nu som tidligere, og Ønsket om at faa dem udført er ikke blevet mindre brændende nu end før Krigen. Men det er mig klart, at naar Anlægsomkostningerne bliver saa store, som den højtærede Minister nævnedes, og naar det fastholdes — hvis det fastholdes — fra Bevillingsmyndighedernes Side, at de interesserede Sogne skal yde $\frac{1}{5}$ af Anlægsudgifterne, saaledes som disse nu vil svulme op, er jeg bange for, at adskillige Sogne vil have Vanskelighed ved at staa ved det Tilsagn, de tidligere har givet. Imidlertid foreligger der nu fra Lagtinget en Henvendelse til Regeringen i denne Sag, og denne Henvendelse vil forhaabentlig føre til, at vi faar en virkelig frugtbar Forhandling om denne meget vigtige Sag.

Jeg skal sluttelig takke den højtærede Undervisningsminister for de elskværdige Udtalelser, han adresserede til mig i An-

ledning af de af mig fremførte Ønsker om forhøjet Tilskud til de færøske Skolebygninger. Jeg haaber ogsaa her, at vi snart maa kunne se praktiske Resultater af den højtærede Ministers elskværdige Tilsagn.

Jensen-Sønderup: Det er blevet sagt, endda vist flere Gange, jeg tror senest i Gaar af det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), at Medlemmerne paa en vis Maade tog sig Finansministerens Henstilling om ikke at fremkomme med nye Krav ad notam, men saaledes, at naar et Medlem havde talt om noget, der kunde spares her og der, endte han alligevel med at paapege forskellige Nybevillinger, som han ansaa for nødvendige. Ja, det er rigtigt, saadan er det i Almindelighed gaaet, jeg kunde gerne sige: beklagelsesvis — dette har jeg maaske Lov til at sige, eftersom jeg i min Tale paapegede nogle Steder, hvor der kunde spares, og ikke paa et eneste Omraade nævnedes noget Ønske om Nybevillinger. Saa meget mere taknemmelige synes jeg de to Minister, jeg henvendte mig til, burde have været, men nogen større Taknemmelighed gav deres Udtalelser ikke Udtryk for. Jeg skylder dog at anerkende, at den højtærede Finansminister for saa vidt gjorde mig en Indrømmelse, som han erkendte, at det maaske var muligt at foretage nogle Beparelser ved, saaledes som jeg havde gjort opmærksom paa, at nedlægge nogle Embeder indenfor Toldetaten, særlig i forskellige Byer, hvor der baade findes en Toldkasserer og en Toldinspektør. Men Ministeren sagde dernæst, at hvis man gjorde det, vilde der rejse sig „uhyre Klager fra Toldetaten, thi det er jo Stillinger, som Tusinder af Mennesker ser op til som Spidsen for deres Arbejde, som Stillinger, der skal belønne dem, naar de har haft et møjsomt Arbejde i Statens Tjeneste“. Jeg gjorde netop opmærksom paa, at man tidligere i nogen Grad har set gennem Fingre med, at man havde alle disse Stillinger, af Hensyn til de daarlige Lønningsforhold, Avancementsforhold o. s. v., og at det var vanskeligt at komme ind paa en Reduktion af Tjenestemændenes Antal. Men efter at vi har faaet den nye Lønningslov, har jeg dog — og jeg tror, det gælder andre — haft den Forhaabning, at man ikke i samme Udstrækning behøvede at tage disse Hensyn. Den højtærede Minister erkendte ogsaa til en vis Grad, at den af mig nævnte Perrontjeneste, som findes ved en hel Del af vorre Stationer, var overflødig, men han mente, at